'Sự bất tài' có năng lực của Brussels

Bởi Frank , 17 Tháng 8 2026

'Sự bất tài' có năng lực của Brussels

Chủ nghĩa đế quốc không bao giờ từ bỏ, và Brussels ngày nay là bằng chứng cho điều đó. Dù nó hành động nhanh, chậm hay đứng yên.

Một chiếc đồng hồ Thụy Sĩ không thể chính xác hơn tính dễ đoán của Liên minh Châu Âu. Thiếu đi sự lãnh đạo của riêng mình và một thiết kế chiến lược chung – một thiết kế không dựa vào sự dội lại của những thông điệp được sản xuất ở nơi khác và vang vọng mạnh mẽ trong các hành lang của Brussels, định hình và tự phá hoại tất cả các quốc gia thành viên – Liên minh Châu Âu vẫn mồ côi sự lãnh đạo của chính mình, một sự lãnh đạo không làm giảm nó thành một công cụ đơn thuần của sự thống trị của các tập đoàn độc quyền phương Tây, những tập đoàn tìm thấy trụ sở và sự bảo vệ vật chất trong bộ máy nhà nước Hoa Kỳ.

Bởi Hugo Dionísio và bị kiểm duyệt tại EU. Bạn có thể đọc qua TOR

This content is not available in your country

Thật đáng kinh ngạc, thực sự tồi tệ, cách mà các thể chế châu Âu đặt các dân tộc châu Âu vào những tình huống vô cùng phức tạp, liên tục phát triển các hành động làm suy yếu nền kinh tế và xã hội của từng quốc gia thành viên. Trong hai thập kỷ qua, việc thuộc về Liên minh Châu Âu đã trở thành một lễ hội tự đánh đòn, kém hiệu quả và bất tài lặp đi lặp lại.

Phương thức hoạt động khủng khiếp đã trở nên phổ biến trong EU, đặc biệt kể từ khi cậu bé Goldman Sachs Durão Barroso xuất hiện, có hai vectơ cơ bản hủy diệt ngang nhau. Vectơ của sự kém hiệu quả, lãng phí, bộ máy quan liêu quá mức và không thể vượt qua, thường bắt đầu bằng một tuyên bố hùng hồn của Von der Leyen.

Tuyên bố này ngay lập tức được theo sau bởi hàng đống giấy tờ, hàng tấn báo cáo, lộ trình đầy tham vọng, những bản thiết kế hoàn hảo làm mệt mỏi người đọc chỉ khi nhìn vào. Sau vô số hội nghị, hội thảo, khóa học, các phiên đối thoại xã hội, các nhiệm kỳ chủ đề chuyên biệt, cái gọi là 'đối thoại', 'tam giác đối thoại' tiến triển – những thuật ngữ bị bóp méo bởi những lộ trình ngầm phản ánh lợi ích độc quyền và đầu sỏ đằng sau lớp vỏ thể chế và quan liêu – để cuối cùng, một chỉ thị, quy định, chương trình nghị sự hay kế hoạch tuyệt vời được ra đời.

Hiệu quả của nó sẽ phụ thuộc vào câu trả lời cho một câu hỏi duy nhất: 'Cui bono?'

Điều này xảy ra đối với những vấn đề thực sự quan trọng đối với cuộc sống của các dân tộc châu Âu, những khía cạnh có thể mang lại chiều hướng tích cực trong cuộc sống của họ. Dưới đây là một số ví dụ: trí tuệ nhân tạo mang dấu ấn châu Âu; dịch vụ số mang dấu ấn châu Âu; mạng lưới đường sắt cao tốc kết nối toàn EU, thoát khỏi sự phụ thuộc vào nhiên liệu hóa thạch hàng không và sự thống trị của Hoa Kỳ đối với thị trường hàng không dân dụng quốc tế, bước vào lĩnh vực mà họ không thống trị – ngành đường sắt; đặt cược vào chiến lược cung ứng năng lượng giá phải chăng, dựa trên cả hạt nhân và năng lượng tái tạo, bao gồm các nguồn hóa thạch hoặc phi hóa thạch từ các nhà cung cấp gần hơn, ít tốn kém hơn và ít đòi hỏi môi trường hơn (như không phải trường hợp của khai thác khí đá phiến), rất cần thiết cho quá trình tái công nghiệp hóa, chuyển đổi môi trường và năng lượng của EU; đảm bảo khả năng tiếp cận nguyên liệu thô thông qua việc thiết lập chuỗi cung ứng vững chắc đáp ứng nhu cầu châu Âu; cùng nhiều giải pháp khác, đã được lên kế hoạch, nghiên cứu và trình bày, nhưng luôn vấp phải cùng loại giới hạn và vì lý do đó, vắng bóng trong ánh sáng ban ngày mà chúng sẽ không còn là vấn đề. Sự kết thúc đột ngột hoặc duy trì những vấn đề đó luôn phụ thuộc vào câu trả lời cho một câu hỏi sơ bộ khác: ai bị tổn hại bởi các biện pháp đó?

Trường hợp khoáng sản quan trọng: tấm gương phản chiếu mọi thứ khác

Hãy xem trường hợp khoáng sản quan trọng, cực kỳ cần thiết nếu EU muốn ngăn chặn quá trình phi công nghiệp hóa nhanh chóng mà họ đang phải chịu và trên thực tế, để tái vũ trang, khi sự thèm muốn chiến tranh của các nhà lãnh đạo đạt đến mức tỷ lệ nghịch với năng lực con người và vật chất để làm những điều này.

Các con số không nói dối, và không thiếu các 'sáng kiến' bắt nguồn từ bộ máy quan liêu châu Âu. Trong khi Liên minh Châu Âu đang thảo luận và công bố CRMA (Đạo luật về Nguyên liệu thô Quan trọng), được thông qua vào năm 2024, và Kế hoạch Hành động ReSourceEU (Kế hoạch Hành động Cung ứng EU), thậm chí thành lập một Hội đồng Nguyên liệu thô Quan trọng của Châu Âu và một Liên minh Nguyên liệu thô Châu Âu, chỉ huy động được 5–6 tỷ euro, Hoa Kỳ đơn giản sử dụng Đạo luật Sản xuất Quốc phòng để tài trợ cho những thứ này như thể chúng là các hoạt động quân sự, phân bổ 46 tỷ euro cho khoáng sản quan trọng và đất hiếm, chỉ để đưa ra một sự so sánh giữa hai không gian có vấn đề tương tự trong lĩnh vực này. Đối với một sản lượng công nghiệp tương tự – Hoa Kỳ nằm trong khoảng 2,8–2,9 nghìn tỷ đô la và EU nằm trong khoảng 2,6–2,8 nghìn tỷ đô la – Hoa Kỳ đã huy động được khoảng gấp 8 đến 10 lần nguồn tài chính, chưa kể, không giống như EU, Hoa Kỳ cũng là một mỏ nguyên liệu thô và khoáng sản quan trọng khổng lồ.

Nhưng sự khác biệt không dừng lại ở đó: ví dụ, về mô hình cấu thành dự trữ, Hoa Kỳ sử dụng hệ thống kép bao gồm Kho dự trữ Quốc phòng Quốc gia và Dự án Vault, được hỗ trợ bởi Ngân hàng EXIM. Trong khi đó, EU vẫn đang trong giai đoạn phôi thai của việc quản lý dự trữ khoáng sản quan trọng, chờ chiến lược được vạch ra bởi Trung tâm Nguyên liệu thô Quan trọng Châu Âu trong tương lai và sự phối hợp giữa 27 quốc gia thành viên.

Một khuôn mẫu lặp lại: AI, năng lượng, công nghiệp 4.0

Nếu nhìn lại, hình vuông về khoảng cách giữa 'sự thèm muốn chính trị rõ ràng – năng lực thực thi hiệu quả – phản ứng nhanh hơn của Hoa Kỳ' khép lại với đỉnh thứ tư được cấu thành bởi 'Tính ưu việt của Chiến lược Hoa Kỳ trên tất cả các chiến lược khác'. Về các vấn đề được phương Tây, Hoa Kỳ, EU, G7 hay NATO chọn là chiến lược và hoàn toàn liên quan đến bá quyền của Hoa Kỳ và chiến lược an ninh quốc gia của họ (ở đây và ở đó che đậy các chiến lược độc quyền), chúng ta có thể nói rằng nhu cầu thống trị chủ đề đó càng được truyền bá đến công chúng thì khả năng Hoa Kỳ trở thành trung tâm của một động lực thực dân mới càng lớn, trong đó các vùng ngoại vi hoặc bán ngoại vi hy sinh cho trung tâm đó. Do đó, nói rằng 'Liên minh Châu Âu tụt hậu' là một nghịch lý, khi xem xét vai trò được giao cho châu Âu như một chiến trường đơn

thuần, thị trường tiêu dùng và nguồn nhân lực và tri thức.

Chúng ta có thể nói rằng, đối với các dân tộc châu Âu, đối với các dân tộc của các quốc gia thành viên EU, để chính xác hơn, sự mặc cả đó là không thể chấp nhận. Do đó, không gian truyền thông được lấp đầy bởi những gói đẹp đẽ bao gồm các chương trình nghị sự tuyệt vời, kế hoạch hành động rực rỡ và các 'Đạo luật' lập pháp bất tận, kẻo lộ rõ. Cuối cùng, chúng ta thường nhận ra rằng chức năng của tất cả những điều dân gian đó chỉ là để kéo các quốc gia thành viên vào sự phụ thuộc thực dân mới vào Hoa Kỳ. Ủy ban Châu Âu chủ động, tập hợp nỗ lực, nhận trách nhiệm về kết quả, giải phóng các quốc gia thành viên khỏi vấn đề, biến họ thành những điểm nhấn đơn thuần của chiến lược châu Âu chỉ để cuối cùng nhận ra rằng điểm nhấn là Brussels và 27 quốc gia còn lại chỉ là bề nổi.

Tình hình nguyên liệu thô quan trọng về mọi mặt tương tự như tình hình hydrocacbon. Trong năng lượng hóa thạch, cuộc cách mạng đá phiến đã biến Hoa Kỳ thành nhà sản xuất dầu và khí đốt lớn nhất thế giới. Châu Âu, vốn phụ thuộc vào năng lượng hóa thạch của Nga và dưới bóng của nó, nền công nghiệp của họ đã phát triển mạnh mẽ, đã bị Hoa Kỳ coi là thị trường tiêu dùng sẽ giúp kinh doanh đá phiến trở nên khả thi, trong phạm vi lợi nhuận tài chính biện minh cho khoản đầu tư theo kế hoạch. Nhưng để điều đó có thể thực hiện được, EU phải được đảm bảo mua khí đốt và dầu đó. Tuy nhiên, để làm điều đó, họ sẽ phải từ bỏ hydrocacbon của Nga. Phần còn lại là lịch sử, và sự quấy rối đối với Liên bang Nga và các dân tộc nói tiếng Nga ở Donbass, được sử dụng làm mồi nhử để lôi kéo Điện Kremlin vào một cuộc xung đột quy mô lớn, gia tăng khi kế hoạch kinh doanh năng lượng hóa thạch đá phiến được củng cố trên quốc tế.

Quá trình chuyển đổi diễn ra với cái giá phải trả là một kế hoạch, chương trình nghị sự, trung tâm, chiến lược, bản thiết kế và lộ trình nhằm chấm dứt tiêu thụ năng lượng 'phi dân chủ' của Nga. Sự tuyên bố về 'độc lập châu Âu' không thiếu. Sự 'độc lập' khỏi năng lượng Nga được bán như thể đó là một nền độc lập chiến lược thực sự. Như trong trường hợp nguyên liệu thô quan trọng, từng bước một, rất nhanh chóng, trong vòng chưa đầy một năm, Hoa Kỳ đã thay thế hoàn toàn Liên bang Nga, nhưng còn đạt được nhiều hơn thế: một sự phụ thuộc từ phía EU mà trước đây không tồn tại đối với Liên bang Nga. Tất cả điều này được bán như một chiến thắng to lớn của 'các giá trị và nguyên tắc châu Âu'.

Hiện tại, khi chúng ta thấy Qatar bị ngăn cản bán năng lượng cho EU do hành động xâm lược của Hoa Kỳ chống lại Iran; khi chúng ta thấy các nước Vùng Vịnh bị ngăn cản bán năng lượng cho toàn thế giới; chúng ta thấy EU có các bể chứa rỗng và không có cách nào để lấp đầy, đang trên bờ vực phải mua khí đốt trên thị trường giao ngay (hàng ngày), với mức giá không thể chịu nổi đối với nền kinh tế châu Âu. Nhưng

điều tồi tệ nhất là các nước như Đức vẫn còn hợp đồng cung cấp có hiệu lực với Liên bang Nga, nhưng từ chối sử dụng chúng, thay vào đó thích mua năng lượng của Nga, lần này từ Ấn Độ, nhưng đắt hơn. Chỉ được mua trong vòng quay đồng đô la!

Không hài lòng, biết rằng Hoa Kỳ đã đặt thế giới vào tình trạng phụ thuộc quan trọng vào năng lượng hóa thạch của họ (Vùng Vịnh bị tê liệt, Iran và Nga bị trừng phạt, và Venezuela, thì Venezuela...), tất cả để ngăn chặn sự tan rã của đồng đô la và đảm bảo khả năng ấn định giá, EU mua vũ khí từ Hoa Kỳ, cung cấp máy bay không người lái và các thành phần, tài trợ và tình báo cho chế độ Kiev, được sử dụng để phá hủy 'hạm đội ma' của Nga – và bây giờ dường như cả Iran nữa – với những hậu quả thậm chí còn tai hại hơn đối với giá năng lượng quốc tế, năng lượng mà EU sẽ mua với giá vàng, chỉ vì muốn mua từ Hoa Kỳ, hoặc trên các thị trường do họ kiểm soát!

Trong Trí tuệ Nhân tạo, phương thức hoạt động hoàn toàn giống nhau! Hoa Kỳ thống trị các mô hình ngôn ngữ lớn, điện toán đám mây hiệu năng cao và chất bán dẫn tiên tiến (qua NVIDIA, AMD, Intel), mà không có bước đi nghiêm túc nào của châu Âu hướng tới độc lập, mặc dù đã hai năm trôi qua kể từ khi Báo cáo Draghi được trình bày, được bàn tán rất nhiều và đã chỉ ra, trong số những điều khác, sự phụ thuộc này.

Sự thật là, trong mọi thứ liên quan đến Cách mạng Công nghiệp lần thứ 4, Hoa Kỳ đã thu hút các khoản đầu tư của châu Âu vào pin, xe điện và công nghệ sạch thông qua Đạo luật Giảm Lạm phát, tạo ra hiệu ứng hút làm suy yếu cơ sở công nghiệp châu Âu, mà EU không có phản ứng thích đáng. Các công ty có thể đã đầu tư vào Ba Lan, Tây Ban Nha hoặc Pháp đã chuyển đến Texas hoặc Bắc Carolina để tiếp cận các khoản trợ cấp mà EU 'không' thể sánh bằng, hoặc đã cố gắng trả đũa, chuẩn bị các biện pháp bảo hộ để ngăn chặn sự xói mòn của cơ sở công nghiệp của mình. Số tiền họ từ chối cho nền kinh tế châu Âu, họ đã gửi đến Kiev, để giết người Ukraine và Nga.

Kết luận rất đơn giản

Liên minh Châu Âu ban hành các quy định – Đạo luật AI, Đạo luật Dịch vụ Kỹ thuật số, Đạo luật Thị trường Kỹ thuật số – sản xuất máy in tiên tiến nhất (ASML), nhưng không sở hữu một con chip hiệu năng cao nào mà họ có thể gọi là của riêng mình. Khi Hoa Kỳ và Trung Quốc tranh giành quyền thống trị các công nghệ tiên tiến nhất và các nước châu Âu tụt hậu, người ta phải hiểu rằng các nước này có thị trường, kiến thức, công nghệ, lao động lành nghề và vốn để đầu tư. Điều họ không có là ý chí chính trị để làm điều đó, thay vào đó chọn giao cho bộ máy quan liêu Brussels những thứ quan trọng như chúng tôi đã đề cập ở đây.

Câu hỏi đặt ra và dường như không ai muốn đặt ra là: một thực thể chính trị của nửa tỷ dân và nền kinh tế lớn thứ ba thế giới có thể 'tụt hậu' bao nhiêu lần, 'một cách tình

cờ', mà không ai buộc tội nó làm điều đó một cách cố ý?
Liên minh Châu Âu: sự phụ thuộc chiến lược không thể vượt qua!

Hãy xem trường hợp tái vũ trang của Liên minh Châu Âu và cách thức quá trình được tiến hành. Điều đang được chuẩn bị là một tình huống trong đó Liên minh Châu Âu tiến hành chiến tranh với vũ khí của Hoa Kỳ, như đã xảy ra ở Ukraine, và vũ khí họ sản xuất sẽ được sản xuất với nguyên liệu thô quan trọng phần lớn do Hoa Kỳ thống trị, hoặc theo giấy phép và ủy quyền của họ, chưa kể đến Trí tuệ Nhân tạo Thung lũng Silicon cung cấp năng lượng cho chúng.

Kế hoạch 'Preserving Peace – Defence Readiness Roadmap 2030' (Bảo tồn Hòa bình – Lộ trình Sẵn sàng Quân sự 2030) dự kiến chỉ 55% vũ khí được mua bằng 800 tỷ euro dự kiến chi cho quốc phòng sẽ đến từ 'nhà máy châu Âu' hoặc Ukraine. Với việc một phần quan trọng của các nhà máy này có thể thuộc sở hữu của Hoa Kỳ, một phần thuộc về các công ty Hoa Kỳ, trả tiền bản quyền cho các công ty Hoa Kỳ, và một phần công nghiệp quốc phòng ở Ukraine chịu sự phụ thuộc chiến lược này, chúng ta có thể thấy rõ rằng, ngay cả khi công việc được thực hiện ở châu Âu, giá trị gia tăng có thể bị Hoa Kỳ hút đi.
Với việc NATO 3.0 không gì khác hơn là một thị trường vũ khí của Hoa Kỳ, 48% vũ khí được các quốc gia châu Âu mua là vũ khí của Hoa Kỳ, và từ năm 2022 đến 2024, 50,7% chi tiêu quân sự của các nước châu Âu thuộc NATO là cho vũ khí của Hoa Kỳ, người ta phải đặt câu hỏi: chiến lược tái vũ trang của EU theo đuổi mục tiêu độc lập nào?

Sự kém hiệu quả của Brussels: tai nạn hay kiến trúc?

Một số người cho rằng điều này chỉ đơn giản là kết quả của sự khác biệt về cấu trúc, vì theo như giả định, Hoa Kỳ là một nhà nước liên bang có khả năng ra quyết định nhanh chóng và ngân sách quân sự khổng lồ, trong khi EU là một cấu trúc liên chính phủ gồm 27 quốc gia với lợi ích khác nhau. Lời giải thích này có thể rất thoải mái cho nhiều người, nhưng nó không giải thích tại sao mọi thứ được thực hiện với tốc độ cực nhanh khi:

- quyết định chi 71 tỷ euro cho vắc-xin COVID-19, đặc biệt là của Pfizer, tất cả được thực hiện trong thời gian kỷ lục;
- hệ thống mua chung khí đốt tự nhiên hóa lỏng của Hoa Kỳ được tạo ra, cũng trong thời gian kỷ lục;
- các khoản vay hàng tỷ euro cho chế độ Kiev được phê duyệt để tài trợ cho cuộc chiến chống Liên bang Nga, sử dụng các cơ chế đặc biệt được tạo ra một cách vội vã cho mục đích này;

- việc các nước châu Âu gia nhập hệ thống mua vũ khí của Hoa Kỳ bởi EU đã được phê duyệt, để vận chuyển đến Ukraine.
  Trong những trường hợp này, dưới bàn tay nặng nề của nhà lãnh đạo thực sự và về những vấn đề mà Washington là người hưởng lợi trực tiếp, dù được ngụy trang dưới dạng nhu cầu cấp bách, Ủy ban và Hội đồng, hoặc thậm chí Nghị viện Châu Âu, cấu trúc dân chủ duy nhất của EU và thật kỳ lạ, lại ít quyền lực nhất, không lạc vào các báo cáo, bản thiết kế, lộ trình và những thứ tương tự. Cứ như thể có một 'bàn tay vô hình', không phải của Adam Smith, điều tiết, cân bằng, mà là bàn tay kia, của Washington, nắm lấy, bịt miệng, trừng phạt và kiềm chế. Thỏa thuận Von der Leyen-Trump, hoàn toàn nằm ngoài thẩm quyền của Ủy ban Châu Âu, quy định về đầu tư, mua khí đốt và vũ khí, là một ví dụ hoàn hảo cho điều này và cho sự tồn tại của một 'con đường nhanh' chỉ dành cho ý muốn của Nhà Trắng.

  Nếu trong tất cả những gì mang tính cơ cấu và quyết định đối với các dân tộc châu Âu và có thể mang lại lợi thế nào đó cho họ, các cơ quan châu Âu bộc lộ một sự bất lực tê liệt trong việc quyết định và đi theo một con đường có chủ quyền và độc lập, thì điều đó sẽ soi sáng lý do tại sao châu Âu này 'để mình bị lôi kéo' một cách quyết liệt vào một cuộc chiến bất tận, một cuộc chiến đe dọa hủy diệt nó, lần thứ ba trong 130 năm. Hệ quả cơ bản từ một phân tích lịch sử về những thập kỷ qua cho thấy một phương thức hoạt động chứng minh cho chúng ta rằng, trái ngược với việc bị lôi kéo, những gì đang xảy ra là Brussels, trong mọi thứ hoạt động như trung tâm ra quyết định, biến các nước châu Âu thành ít hơn cả những vũ khí dùng một lần.

Không có gì ngạc nhiên khi Brussels được đồng nhất với các cấu trúc như NATO và G7, vì những cấu trúc đó, giống như Brussels, cùng hướng đến việc tôn thờ chiến lược của những kẻ thống trị chúng, hy sinh bộ phận cho toàn thể, ngoại vi cho trung tâm. Sự hy sinh có chủ ý như vậy chỉ có thể thực hiện được vì EU và Brussels đã trở thành tất cả những gì họ không nên trở thành, chứng kiến phần kết của một lịch sử bắt đầu sau Thế chiến II và có các nhân vật chính là Hoa Kỳ, Vương quốc Anh, Pháp và, trong hậu cảnh, Đức. Phần kết này cũng giải thích sự bất tài dai dẳng của Brussels, khi nói đến việc khẳng định sự độc lập của các nước châu Âu, và sự giải quyết siêu tốc, khi nói đến việc khẳng định sự phụ thuộc vào các nhà lãnh đạo của khối phương Tây: Hoa Kỳ.

Sự thật là tầm nhìn ban đầu của De Gaulle đã thua trước con ngựa thành Troy của Anh. De Gaulle ủng hộ một châu Âu 'từ Đại Tây Dương đến dãy Urals', điều mà Hoa Kỳ không thể chấp nhận vì lý do chiến lược, tư tưởng và quyền lực. Đối với Washington, một châu Âu 'từ Đại Tây Dương đến dãy Urals' đại diện cho một mối đe dọa đối với kiến trúc Chiến tranh Lạnh và chiến lược chiến thắng mà họ đã xây dựng.

Một chiến lược như vậy chia thế giới thành hai, trong một quá trình cô lập dần dần đối thủ chính, điều họ đang cố gắng một lần nữa, thông qua một quá trình chiến tranh thương mại và các lệnh trừng phạt thứ cấp, nhằm mục đích cắt đứt dần ba trụ cột theo chủ nghĩa chủ quyền, độc lập và thay thế mà trên đó ý tưởng về một thế giới đa cực, không liên kết và giải phóng khỏi sự thống trị thực dân mới dựa vào: Trung Quốc, Liên bang Nga, Iran. Ba quốc gia bị quấy rối và buộc tội là không văn minh cuối cùng lại trở thành những hy vọng lớn của một nhân loại không có ý định bị đồng nhất hóa bởi Chủ nghĩa phương Tây theo Đại Tây Dương và toàn cầu hóa.

Thực vậy, De Gaulle đề xuất một châu Âu của các quốc gia có chủ quyền, một loại 'liên minh' sẽ hoạt động như một 'lực lượng thứ ba' giữa Hoa Kỳ và Liên Xô, có khả năng đối thoại với Moscow và về lâu dài, thống nhất lục địa. Một điều hiện đang được nêu ra trở lại đối với Trung Quốc và thế giới đa cực, một lập trường mà châu Âu của Von der Leyen đã ly dị, bất chấp mọi bài học lịch sử và mọi thiệt hại phát sinh từ đó, như sự mất độc lập, ảnh hưởng và tầm quan trọng tương đối của các nước châu Âu. Macron là một trong những người đáng trách nhất trong quá trình này, vì sự phản bội lịch sử mà ông đại diện đối với quốc gia của chính mình!

Một tài liệu mật của CIA năm 1967 lưu ý rằng De Gaulle kỳ vọng Pháp và Liên Xô sẽ là 'những người phát ngôn tương ứng của Tây và Đông Âu', với phạm vi ảnh hưởng riêng biệt nhưng chồng chéo về vấn đề nước Đức. Đối với Washington, lập trường này đã vô hiệu hóa tham vọng bá quyền của họ, một điều đã bị phản đối bằng một nước Đức thống nhất và một Vương quốc Anh trong Liên minh Châu Âu. Không giống như ngày nay, De Gaulle có một tầm nhìn chiến lược cho Cộng đồng Châu Âu, không nhằm mục đích thống trị của Brussels, mà là một liên minh các quốc gia do Paris lãnh đạo. Và tệ hơn nữa, đối với Hoa Kỳ, ông dự định liên minh này sẽ độc lập với NATO.

Sự thật là De Gaulle đã hai lần phủ quyết việc Anh gia nhập EEC (1963 và 1967) vì ông coi 'mối quan hệ đặc biệt' Anh-Mỹ là một cơ chế để thâm nhập lợi ích của Hoa Kỳ vào lục địa. De Gaulle chỉ không thấy một điều: rằng với thời gian, và như Brexit chứng minh, Vương quốc Anh thậm chí không cần phải ở trong Liên minh Châu Âu để những nỗi sợ hãi của ông thành hiện thực. Ngôn ngữ và văn hóa Anglo-Saxon hoạt động như một phương tiện thực dân mới đặc quyền, trong một cấu trúc quá đa dạng để có sự gắn kết nội bộ. Nếu sự gắn kết đó không đến từ Paris, nó chỉ có thể đến từ bên kia Đại Tây Dương, thông qua Vương quốc Anh, bắt nguồn từ Hoa Kỳ!

Vì vậy, thất bại của tầm nhìn về một châu Âu 'từ Đại Tây Dương đến dãy Urals' không chỉ đại diện cho thất bại của một châu Âu độc lập khỏi bá quyền Mỹ, mà còn giải thích tại sao châu Âu này không thể đàm phán với Moscow, hoạt động như một phần mở rộng của NATO và đóng vai trò là người hỗ trợ ảnh hưởng của Washington trên lục địa châu Âu, ở Á-Âu và Trung Đông. Hoặc tại sao EU không thể có một thỏa thuận

thương mại lớn với Trung Quốc, ASEAN hoặc các nước châu Á không liên kết trực tiếp với chính sách đối ngoại của Washington. Quan hệ của EU với châu Á có xu hướng chỉ là phần mở rộng của quan hệ của Hoa Kỳ với lục địa đó.

Tại sao phải tiêu tiền để phát triển một chiến trường? Tại sao phải tăng cường điện khí hóa một lục địa không có hydrocacbon, khi chức năng của nó là tài trợ cho sự thống trị năng lượng của Mỹ? Từng bước một, chúng ta nhận ra rằng sự bất tài, chậm chạp, thiếu quyết đoán không phải là tai nạn hay sơ suất. Điều nhiều người gọi là 'sự bất tài của Brussels', hay 'sự bất tài của châu Âu' không gì khác hơn là kết quả của một chiến lược dài hạn có năng lực, mà trong Thế chiến thứ ba – đã đang diễn ra – sẽ là phần kết của những gì đáng lẽ ra là Thế chiến thứ hai, khi châu Âu và nhà nước phúc lợi đã được Liên Xô cứu một cách gián tiếp!

Chủ nghĩa đế quốc không bao giờ từ bỏ, và Brussels ngày nay là bằng chứng cho điều đó! Dù nó hành động nhanh, chậm hay đứng yên!

Nguồn và tham khảo

Hugo Dionísio là Luật sư, nhà nghiên cứu và nhà phân tích địa chính trị. Ông là chủ blog Canal-factual.wordpress.com và đồng sáng lập MultipolarTv, một kênh YouTube tập trung vào phân tích địa chính trị. Ông hoạt động như một nhà hoạt động vì nhân quyền và quyền xã hội với tư cách là thành viên ban quản trị của Hiệp hội Luật sư Dân chủ Bồ Đào Nha. Ông cũng là nhà nghiên cứu tại Liên minh Công đoàn Lao động Bồ Đào Nha (CGTP-IN).

Về khoáng sản quan trọng và tài trợ EU/Hoa Kỳ:

– Nghị viện Châu Âu, U.S. critical minerals policy and its implications for the EU’s strategic autonomy (PE 786.415), 2026: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2026/786415/ECTI_STU(2026)78641

– Jones Day, The EU Critical Raw Materials Act and Its Impact on the Mining Sector, 2026: https://www.jonesday.com/en/insights/2026/05/the-eu-critical-raw-materials-act-and-its-impact-on-the-mining-sector-strategic-opportunities-for-industry-stakeholders
– Bruegel, Competing for inputs: how the European Union can improve critical raw materials supply security, 2026: https://www.bruegel.org/policy-brief/competing-inputs-how-european-union-can-improve-critical-raw-materials-supply-security

Về sản lượng công nghiệp (giá trị gia tăng sản xuất):

– Macrotrends, European Union Manufacturing Output: https://www.macrotrends.net/global-metrics/countries/euu/european-union/manufacturing-output
– The Global Economy, USA Manufacturing Value Added: https://www.theglobaleconomy.com/USA/manufacturing_value_added/

Về tái vũ trang và 'Defence Readiness 2030':

– Jason Institute, Readiness Europe 2030 lacks structure and planning, 2026: https://jasoninstitute.com/readiness-europe-2030-lacks-structure-and-planning/
– IEU Monitoring, Preserving Peace: EU Commission and High Representative unveil Defence Roadmap 2030, 2025: https://ieu-monitoring.com/editorial/preserving-peace-eu-commission-and-high-representative-unveil-defence-roadmap-2030/850806

Về buôn bán vũ khí và sự phụ thuộc vào NATO:

– SIPRI, Global arms flows jump nearly 10 per cent as European demand soars, 2026: https://www.sipri.org/media/press-release/2026/global-arms-flows-jump-nearly-10-cent-european-demand-soars
– Defense News, European NATO nations reduce reliance on U.S. arms imports, 2026: https://www.defensenews.com/global/europe/2026/03/09/european-nato-nations-reduce-reliance-on-us-arms-imports-sipri-data/
– France24 / SIPRI, NATO arms imports doubled in past five years with 60% sourced from the U.S., 2025: https://www.france24.com/en/europe/20250310-europe-us-arms-ukraine-nato

Về năng lượng, khí đốt và 'cuộc cách mạng đá phiến':

– U.S. Energy Information Administration (EIA), The United States produced more crude oil than any other country in 2025, 2026: https://www.eia.gov/todayinenergy/detail.php?id=67844
– International Energy Agency (IEA), Anatomy of a natural gas crisis – Gas Market Lessons from the 2022-2023 Energy Crisis: https://www.iea.org/reports/gas-market-lessons-from-the-2022-2023-energy-crisis/anatomy-of-a-natural-gas-crisis
– Council of the European Union, Where does the EU’s gas come from?, 2024: https://www.consilium.europa.eu/en/infographics/where-does-the-eu-s-gas-come-from/
– LSE USAPP, Trump’s $750 billion EU energy deal is built on an illusion, 2025: https://blogs.lse.ac.uk/usappblog/2025/10/14/trumps-750-billion-eu-energy-deal-is-

built-on-an-illusion/
– European Commission, Statement by the President on the deal with the United States, 2025:
https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/statement_25_1915
– Axios, EU trade deal with Trump seen as helping Europe ditch Russian fuels, 2025:
https://www.axios.com/2025/07/27/eu-deal-trump-russian-fuels

Về Báo cáo Draghi và Công nghệ:

– HCSS, The Draghi Report Revisited | Artificial Intelligence, 2025:
https://hcss.nl/news/the-draghi-report-revisited-artificial-intelligence-ai/
– EE Times, Does the Draghi Report Miss the Bigger Picture on Semiconductors?, 2024: https://www.eetimes.com/does-the-draghi-report-miss-the-bigger-picture-on-semiconductors/

Về De Gaulle, lịch sử và CIA:

– Princeton University, Andrew Moravcsik, De Gaulle and European Integration:
https://www.princeton.edu/~amoravcs/library/de_gaulle.pdf
– EHNE, De Gaulle and Europe: https://ehne.fr/en/encyclopedia/themes/international-relations/arbiters-and-arbitration-in-europe-beginning-modern-times/de-gaulle-and-europe
– CIA Reading Room, THE CONSTANTS IN FRENCH FOREIGN POLICY:
https://www.cia.gov/readingroom/document/cia-rdp85t00875r001100100079-9
– Office of the Historian (FRUS), Telegram From the Embassy in France to the Department of State, 1964–68:
https://history.state.gov/historicaldocuments/frus1964-68v13/d53